

Het succes van Clouseau draait om goede songs. Al de rest is gewoon een gevolg van die hits. Je kunt geen Sportpaleis vol krijgen als je geen En Dans, Domino of Vonken en Vuur speelt. We gaan nooit méér platen verkopen dan we ooit verkocht hebben, of méér in het Sportpaleis spelen dan we tot nu toe hebben gedaan. Cijfers zijn niet meer van belang, het gaat om onze liedjes. We hebben een paar streepjes kunnen trekken doorheen de Nederlandstalige muziek en daar zijn we erg blij mee.

Tijdens het laatste nummer van De Laatste Ronde ga ik erg emotioneel zijn. Dan gaan we vermoedelijk nog een laatste toertje maken door de zaal en alle mensen bedanken met onze duim omhoog. We weten nog niet welke song we als laatste gaan spelen. Als je daarover nadenkt, krijg je wel een beetje de krop in de keel. Dan beseft je dat het avontuur even stopt. Het gaat toch om een periode van elf jaar die je heeft gebracht op een plek waar je nooit van had kunnen dromen.

We zijn niet de gasten om hoog van de toren te blazen, maar als je bereikt hebt wat wij bereikt hebben, moet je fier zijn. Anders ben je een stomme lul. Iedereen mag van Clouseau zeggen wat hij wil, maar ze moeten het zelf maar eens doen, denk ik dan. Dit soort producties in het Sportpaleis zijn eigenlijk niet voor een Belgische band weggelegd, maar toch hebben wij het jaar na jaar voor elkaar gekregen. Daar kan ik alleen maar heel trots over zijn, ook omdat we zo gegroeid zijn in onze shows. Toen we pas begonnen, deden we het in onze broek van de spanning. Je knippert met je ogen en de show is voorbij. Door ervaring op te bouwen, leer je meer genieten. Dan wordt het heerlijk om naar het bovenste balkon te kijken en te beseffen dat al die mensen staan te dansen op jouw muziek. Of je kunt een speld horen vallen tijdens een emotioneel liedje en ziet mensen naar hun zakdoek grijpen. Het effect van die sfeer is niet te omschrijven. Zonder twijfel, Clouseau was de mooiste job van de wereld !

(RITA LEMMENS)

